

Shlomoh decreed, etc.

שלמה גזר כולי –

Overview

The גמרא discusses who made the גזירת ידים. The גמרא (initially) rejected the view that הלל and שמאי were גוזר that תרומה which came into contact with ידים סתם, they are תלוי (meaning we do not eat it and we do not burn it) and תלמידי הלל and שמאי were גוזר (in the דבר י"ח) to burn it, because אילפא stated that the initial decree of ידים was for שורפין and not תולין. Therefore, the גמרא concluded that הלל and שמאי were גוזר but it was not accepted and תלמידי הלל and שמאי were גוזר. The גמרא then asked, but שלמה was גוזר on ידים, and the גמרא answered that שלמה was גוזר only for קדשים, and the דבר י"ח was for תרומה. Our תוספות revisits the previously rejected answer regarding תולין.

והשתא לא הוי צריך לשנויי דאינהו גוזר ולא קבלו מינייהו אלא אינהו גוזר לתלות¹ כולי -

And now (that שלמה was גוזר on ידים for קדשים), it was not necessary to answer previously, that they (הלל and שמאי) were גוזר, but קבלו מינייהו, but rather we can offer the original answer that they (הלל and שמאי) were גוזר לתלות, etc. and the דבר י"ח was לשרוף -

ואילפא קאמר דידיה דגוזר שלמה תחלתן לשריפה אלא משמע ליה דקאי אילפא אי"ח דבר -

And to answer the question based on אילפא's statement that ידים תחלת גזירת לשריפה², that difficulty is no more because אילפא meant that the ידים which שלמה was גוזר for קדשים, that תחלת גזירתן was י"ח דבר it is possible that תחלת גזירתן was לתלות. But the reason the גמרא did not accept this interpretation is because it seemed to the גמרא that אילפא's statement of לשריפה was regarding the דבר י"ח, but not regarding שלמה.⁴

[The above was from תוספת ישנים]

[תוספות ישנים]:

Summary

If שמאי and הלל גוזר לתלות שלמה, we could have answered that אילפא was

Thinking it over

1. Why does תוספות prefer the answer of אינהו גוזר לתלות וכו', over the answer that אינהו גוזר ושאילפא קבלו מינייהו?

2. Why did the גמרא assume that אילפא was referencing the דבר י"ח and not שלמה?

¹ See 'Thinking it over' # 1.

² See 'Overview'.

³ The order would be then (according to what תוס' is suggesting now); first שלמה was גוזר on ידים לקדשים (for שריפה as אילפא stated), then שמאי and הלל were גוזר on ידים לתרומה and then the דבר י"ח were גוזר on ידים for שריפה.

⁴ See 'Thinking it over' # 2.

3. Even if אילפא is referencing the דבר י"ה, we can still say that שלמה was גוזר ידים לקודש and the דבר י"ה were גוזר ידים לתרומה לשרוף and שמאי והלל were גוזר ידים לקודש לשרוף as אילפא said (and we still do not need to say מינייהו)?⁵

⁵ See שפת אמת.